

INFORMATIVNI DNEVI

ZA IZNAJDLJIVOST NA PAPIRJU IN ŽIVLJENJU

Dijaki Srednje trgovske šole Ljubljana, smer aranžerski tehnik, lahko postanejo arhitekti, pedagogi, kostumografi, ilustratorji, animatorji, restavratorji, igralci, menedžerji blagovnih znamk ...

BESEDILO: SMILJA ŠTRAVS // FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK, GORAN ANTLEY, OSEBNI ARHIV

Po pridobitvi naziva aranžerski tehnik se vsaj tretjina dijakov Srednje trgovske šole odloči za nadaljevanje študija.

» **N**eizmerno sem vesela, da lahko dijake naučim, kako naj uporabljajo roke – z njimi lahko naredijo vse,« začne pogovor Andreja Peteros, gostobesedna učiteljica praktičnega pouka predmeta aranžer-

stvo na Srednji trgovski šoli Ljubljana. Njo in njene dijake smo obiskali med mrzličnimi pripravami na informativne dneve, ki bodo na vseh srednjih šolah po Sloveniji potekali v petek in soboto, 9. in 10. februarja. Mladi trgovci in aranžerji pripravljajo spektakel, ki

bo obiskovalce popeljal nazaj, v nostalgijo 50. in 60. let.

Že na prvi pogled je videti kot vulkan, gosti kodrasti lasje in nemirne roke, ki nenehno nekaj kažejo, rišejo, režejo, zamahujejo ... Je tiste vrste ženska, ki je ne pozabiš, ki razume,

Lollipop, ogromno elektronsko drevo z lizikami, je tehnično in izvedbeno najbolj zahteven del projekta Candy Shop.

Andreja Peteros, učiteljica praktičnega pouka predmeta aranžerstvo na Srednji trgovski šoli Ljubljana.

kako se vrti ta svet. Na šoli je že 31 let, skozi njene prste so šle številne generacije bolj ali manj zagnanih dijakov, in to dobresedno. Ustvarjalno delo, ki ga poučuje, je pač v veliki meri povezano prav z ročnimi spretnostmi. Svoje dijake pozorno spremlja in natančno ve, kateri je v čem dober, kateri je spretnejši z rokami, kateri z jezikom. Rada svetuje, kako naj se odločijo, mladi ljudje so polni zanosa in sanj, obenem pa so tudi zelo ranljivi in neodločni. Izobraževanje za aranžerskega tehnika namreč poteka v dveh smereh, na eni strani je dekoraterstvo, na drugi pospeševanje prodaje, za eno od teh dveh smeri se dijaki odločijo v tretjem letniku. Tisti, ki so bolj ročno spretni, se raje odločajo za prvo, tisti, ki so boljši v komuniciranju, pa za drugo.

Znanja, ki jih še babice nimajo več

Aranžer mora biti inovativen, prilagodljiv in dovzeten, po svetu mora hoditi z odprtimi očmi. Svet se sicer res nenehno spreminja, slogi in moda pa se ponavljajo. Vsakih 40 let se krog zavrti, treba je le znati kombinirati. Že nekaj časa nas trendi peljejo na potovanje v preteklost, moden je retro, stare tehnike in ročne spretnosti se vračajo. Dekleta se spet navdušujejo nad šivanjem, kvačkanjem, pletenjem, vezenjem, svoje izdelke pa s ponosom objavljajo na Pineterestu, Instagramu, Facebooku ... To so znanja, ki jih njihove mame nimajo več, včasih niti babice ne. »Navdušene so, kadar kvačkamo, to je danes tako imenitno in eksotično, nekakšna novodobna meditacija. Pred časom se mi je oglasila nekdanja dijakinja, ki je odprla svoje podjetje in na spletu prodaja različne unikatne krojaške izdelke. Lastnoročno jih izdeluje po tehnikah, ki se jih je naučila na naši šoli, in to je zame največje priznanje,« pripoveduje Peterosova.

Bodoči aranžerji se naučijo risanja, obliko-

vanja, šivanja, spoznajo materiale ... »Včasih jih težko prepričaš, da gre kaj skupaj, dokler jim ne pokažeš,« razlaga Andreja Peteros. Papirna plastika in krep sta v dekoraterstvu zelo uporabni tehniki, tako oblikujejo rože iz papirja, naredijo podlogo za srajčne ovratnike, plise na oblačilih, maske za pusta, izdelujejo trendovske mood boarde – miselne vzorce v 3D, s pomočjo katerih oblikovalec predstavi vsebinsko, barvno in oblikovno zasnovo projekta. Vse to seveda zahteva preciznost in koncentracijo. »Dijake učim, kako lahko z nekaj iznajdljivosti marsikatero napako, tako na papirju kot v življenju, spremenijo v rešitev, kar hitro dojamajo tudi sami,« pojasni sogovornica. Ne glede na to, kako veličastne ideje imajo na mizi, je ključno, da znajo za seboj tudi pospraviti, pomiti, pomesti, tudi to so osnove ustvarjalnega dela!

Možnosti za nadaljnji študij

Delo aranžerskega tehnika je zelo raznoliko in zanimivo. Aranžerji znajo narediti načrt za prenavo ali opremo stanovanja, hiše, poslovnih prostorov, organizirajo dogodke, oblikujejo grafične materiale, kot so vabila, sporočila za javnost, prospekti itd., opremljajo trgovine in seveda aranžirajo in urejajo izložbe ter prodajne prostore. Po pridobitvi naziva aranžerski tehnik se vsaj tretjina dijakov Srednje trgovske šole Ljubljana odloči za nadaljevanje študija. Najpogosteje izberejo študij krajinske arhitekture na Biotehnični fakulteti ali se vpišejo na Fakulteto za arhitekturo, oblikovanje tekstilij in oblačil na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, gredo pa tudi na Akademijo za likovno umetnost, na AGRFT in na Visoko šolo za oblikovanje v Trzinu,

kjer se prvo leto celo dolgočasijo, saj večino stvari že znajo. Nekateri se odločijo za študij likovne pedagogike ali vzgojiteljstva na Pedagoški akademiji. Dijaki Srednje trgovske šole Ljubljana lahko izberejo peti izbirni predmet, ponavadi je to likovna teorija na Šoli za oblikovanje ali umetnostna zgodovina na Gimnaziji Moste, s čimer imajo priznano splošno maturo. »Imamo dijakinjo, ki je v Pragi študirala kostumografijo in lutkarstvo, dijakinja na Akademiji lepih umetnosti v Benetkah, naši nekdanji dijaki pa so tudi odlični ilustratorji, animatorji, restavradorji, pravljničarji ...,« ponosno pove Peterosova.

«<<<>>>»
Dijake učim,
kako napako
spremeniti v
rešitev.

«<<<>>>»

Kot prostovoljka gre rada v kakšen dom za upokojence, kamor pelje tudi svoje učence. Tam se naučijo, kako lepo je lahko medgeneracijsko sodelovanje, kako veliko lahko damo drug drugemu.

V srednji šoli je namreč treba otroke učiti za življenje. »Ne gre le za znanja in spretnosti, temveč tudi za srčnost in širino, kako pokazati čustva, se odpreti, razjokati, če je treba. Na šoli je veliko otrok s posebnimi potrebami, kot so dislektiki, hendikepirani, to pa od učitelja zahteva posebno pozornost tako pri poučevanju kot pri ocenjevanju,« pojasni. Dijake spodbuja, da ji zaupajo svoje posebne potrebe, pomanjkljivosti ali šibke točke, skratka vse, kar bi lahko vplivalo na njihovo učenje in delo. »Moje življenje je odprta knjiga, ničesar ne skrivam,« pravi in dodaja: »Učitelji slab učni uspeh radi pogojujemo s posamezno generacijo otrok, zraven pa se le redko vprašamo, kaj pa mi? Morda smo se spremenili, postarali, morda se nismo znali prilagoditi novim časom ali pa morda nismo razumeli njihovih drugačnih potreb.« ■